

Balkanizace české politiky

22.listopadu 2006 Ivan Langer

Volební klání je obvykle soubojem politických sil o podíl na moci. To je známá definice z politologických učebnic. V České republice tomu tak bohužel není. Podezření z přípravy vraždy nepohodlného policejního plukovníka někdejší šéfem kabinetu dvou ministrů sociální demokracie vrhá na českou, nejen politickou scénu velmi tmavý stín, objevující se spíše v balkánských zemích.

Ukazuje se však bohužel již dlouho podhalovaná pravá tvář ČSSD. Společně se Zdeňkem Doleželem byl totiž zadržen i představitel ČSSD na Vysočině Vladislav Péťa. Všichni si jistě navíc dobře pamatujeme plán Karla Srby zavraždit nepohodlnou novinářku Sabinu Slonkovou, v uplynulém měsíci navíc doplněný podezřením z třináctimilionového podvodu na Štiříně. Tyto kauzy jsou tak pouze smutným, ale logickým vyvrcholením systému vlády sociální demokracie.

Každodenní politika, založená na nerealizovatelných slibech, postupně dovádí ČSSD do slepých uliček, v nichž stranu definitivně zakotvil Jiří Paroubek. Ukazuje se však, že i jeho styl má svoje meze - prezident republiky nemíní přistoupit na jeho hru s přeběhlíky a nenominuje jej jako kandidáta na předsedu vlády. A obdobné kauzy jeho rozhodnutí pouze potvrzují.

V této situaci jde však o mnohem víc než o jednoho destruktivního politika, který touží po vládním křesle a na něhož za pár let historie úplně zapomene. Podezření z plánování úkladných vražd totiž významně nabourávají základy českého demokratického, parlamentního a svobodného zřízení postaveného na respektu a konsensu. Sedmnáct let po sametové revoluci demokracie samozřejmě nemůže být dokonalá, avšak její základní hodnoty by již naše společnost měla mít osvojeny. ČSSD pod vedením Jiřího Paroubka vnesla do české politiky spoustu zla, o kterém jsme před tím neměli ani ponětí. Bezbřehá korupce, zákeřný politický boj, vulgarita a urážky jsou výsledkem osmi let vlády ČSSD, která vyvrcholila zaplacením této strany do organizovaného zločinu. Politika sociální demokracie v naší zemi je stále více vzdálena od reality a soustředí se pouze na uchování vlastního zájmu. Česká republika prochází silnou katarzí - identifikací skutečných záměrů druhé nejsilnější strany, které jsou spojeny pouze s mocí bez relevantního programu. Obávám se však, kolik tato přeměna bude stát Českou republiku...